

Herrer, - vi have jo allerede hørt, at saafremt man ikke tager Bestemmelsen om et nedsat Sædtillæg for disse Embeds- og Bestillingsmænd, saa vil deres Sædtillæg i Genhold til den almindelige Lønningslov blive 10,000 Rbd. større, saa at altsaa det Tilskud, vi vedtoges ved 2den Behandling, ikke vilde blive 50,000 Rbd., men 60,000 Rbd. Dette fremgaaer jo ogsaa af det Forslag, som den høitærede Kirkeminister har stillet under Nr. 32. Det er aldeles umuligt at udbetale disse 10,000 Rbd. mere, som den almindelige Lønningslov foreskriver, naar man skal holde sig indenfor Begrænsningen af de 50,000 Rbd. Det er blevet udtalt, at, naar man stemmer for Forslaget under Nr. 21, har man slaaet fast, at det kongelige Theater skal være en Statsanstalt; men der er ikke et eneste Ord i Forslaget, der tyder derpaa, og der er i den Henseende opretholdt den fuldstændigste Frihed for dem, som i sin Tid, i 1874, komme til at bestemme om denne Sag. Der er ikke et eneste Ord i Forslaget om, at man skulde have foregrebet sin Afstemning, naar man stemmer for dette Forslag. Jeg kan i saa Henseende temmelig trykt stole paa mig selv, som bestandig har hævdet den Betragtning, at Theatret ikke skal være en Statsanstalt. Jeg nærer ikke nogen Frygt for, at denne Kunstanstalt vil synke ned til at blive noget Lavere, fordi den ikke opretholdes gennem Staten. Jeg har offere udviklet, at der tvertimod er Begreb, som tyde paa, at den kan hensyngne, saasnart den fortsættes under den nuværende Statsbestyrelse, men dette er Noget, hvis Bedømmelse jeg overlader til den høitærede Kirkeminister og til andre Medlemmer, som mene, at Kunsten og andet Saadant ikke kan trives uden i en Statsanstalt. Jeg skal ikke gaae ind paa at udvise de Ulemper, der ville flyde deraf; dertil er det ikke Stedet her under denne finantsielle Behandling. Men, mine Herrer, der er en anden Side af denne Sag, som jeg maa gjøre mig til Talsmand for ligeoverfor forskjellige Betragtningmaader, som ere komne fra en anden Kant. Jeg skal da tillade mig at bemærke, at, naar jeg saa samvittighedsfuldt som muligt har søgt at løse den Opgave, at det kongelige Theater

i 1874 maatte komme til at foreligge accurat i samme Skikkelse, hvort det nu foreligger gennem Finantsloven, saa skulde jeg naturligvis ogsaa at gjøre, hvad jeg kan, for at ikke en anden Statsanstalt, der staaer i et vist Forhold til det kongelige Theater, skal lide Afbræk derved; men dette vil skee ved den Bestemmelse, som er sat ind i Nr. 9 i Forslaget under Nr. 21, og som ogsaa er kommen ind i Theaterloven. Det er en Bestemmelse, hvis Betydning det har været mig umuligt at fatte. Den gaaer nemlig ud fra, at fordi man skaffer Theatret nogenlunde heldigere Vilkaar, skulde man nu gaae hen og sætte den Gjæld, der er stiftet af Theatret til Sore Academi. Nei, de Forslag, som jeg har stillet, gaae ud paa at sætte Theatret istand til at faae en saadan Indtægt — aldeles uberegnelige Tidsforhold holde ud af Betragtning — at det kan udrede idetmindste Renterne af den Capital, som det har faaet af Sore Academi, og naar Capitalen forrentes, er den da heller ikke aldeles tabt; tvertimod tænker jeg mig, at, saasnart dette Tidspunkt kommer, nemlig 1874, saa kan der være Tale om, hvis der maatte været skeet Noget i Mellemtiden, at man da kunde søge ikke blot at forrente, men ogsaa at afbrage paa Gjælden. Naar jeg altsaa seer hen dertil, vil det virkelige Tilskud af Penge, som gives Theatret, blive ikke 50,000 Rbd., men omtrent 42,000 Rbd.; thi, naar man tager de 8,000 Rbd. fra, som medgaae til Renter til Sore Academi, saa vil man see, at det virkelige Tilskud ikke er fuldt; saa stort, idet man ved at betale 50,000 Rbd., tager 8,000 Rbd. fra og lægger dem hen i en anden Kasse. Saasnart erede Medlemmer ville spørge, om der ikke er Forskjel imellem, hvad vi vedtoges i Theatersagen ifjor, og hvad vi nu ville vedtage iaar, skal jeg oplyse om, at der er en ikke ubetydelig Forskjel, idet man nemlig foruden de 50,000 Rbd., som man er bleven enig om at udrede til Theatret, bliver nødt til at udbetale 11,000 Rbd. extra i Sædtillæg til vedkommende Embedsmænd. Først saasnart der foreligger en Lov, eller ogsaa istedetfor en Lov de Bestemmelser, der ere optagne i Forslaget under Nr. 21, og navnlig dets første Punkter, vil det